

การศึกษาเปรียบเทียบภาวะสมองเสื่อมและความว้าเหว่
ของผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรมการเล่นอังกะลุง
และผู้สูงอายุที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเล่นอังกะลุง

เดชาภิวัชร นพมิตร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนการมนุษย์)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2560

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การศึกษาเปรียบเทียบภาวะสมองเสื่อมและความว้าเหวของผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรม
การเล่นอังกะลุงและผู้สูงอายุที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเล่นอังกะลุง

A COMPARATIVE STUDY OF DEMENTIA AND LONELINESS AMONG
THE ELDERLY BETWEEN PARTICIPANTS AND NON-PARTICIPANTS OF PLAYING
ANGKLUNG ACTIVITY

เดชาภิวัชร นพมิตร 5536936 CFHD/M

วท.ม. (พัฒนาการมณุษย์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สาวิตรี ทยานศิลป์, Ph.D., ดลพัฒน์ ยศธร, Ph.D.

บทคัดย่อ

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว ปัญหาที่พบมากในผู้สูงอายุ คือ ภาวะ
สมองเสื่อมและความว้าเหว การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาวะสมองเสื่อม
และความว้าเหวของผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรมการเล่นอังกะลุงเป็นประจำกับผู้สูงอายุที่ไม่เข้า
ร่วมกิจกรรมการเล่นอังกะลุง กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 63 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรมการเล่นอังกะลุงเป็นประจำ โดยเป็นสมาชิกวงอังกะลุง 2,000 ปี ของ
เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนา อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ สมาชิก
ทั้งวง ๆ จำนวนทั้งหมด 31 คน และผู้สูงอายุที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการเล่นอังกะลุง ที่อาศัยอยู่ใน
ชุมชนเดียวกัน แต่ไม่เป็นสมาชิกของวงอังกะลุง 2,000 ปี และไม่มีประสบการณ์ในการเล่น
อังกะลุง โดยสุ่มตัวอย่างแบบใช้หลักความน่าจะเป็นในการเลือกด้วยการจับสลาก จำนวน 32
คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และเปรียบเทียบความแตกต่างโดย
ใช้สถิติ Independent t-test ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของคะแนน
ภาวะสมองเสื่อมและความว้าเหวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.05
ตามลำดับ ดังนั้น กิจกรรมการเล่นอังกะลุงอาจมีส่วนช่วยในการชะลอการเกิดภาวะสมองเสื่อม
และลดความรู้สึกว้าเหวในผู้สูงอายุได้

A COMPARATIVE STUDY OF DEMENTIA AND LONELINESS
AMONG THE ELDERLY BETWEEN PARTICIPANTS
AND NON-PARTICIPANTS OF PLAYING ANGKLUNG ACTIVITY

DECHABHIWAT NOPPAMITRA 5536936 CFHD/M

M.Sc. (HUMAN DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SAWITRI THAYANSIN, Ph.D., DALAPAT
YOSSATORN, Ph.D.

ABSTRACT

Thailand has become an aging society. Dementia and loneliness are common health problems of the elderly people. This study aimed to compare dementia and loneliness in the elderly who regularly participated in playing Angklung activity and the elderly who never participated. The data were collected on the sampling of 63 respondents which divided into two groups; a group of 31 person who habitually participated in Anklung Songpanpii Band in Ban Khai Phatthana municipal district, and a group of aging who never attend to the activity which 32 persons selected by probability sampling. The data were statistically analyzed by using frequency, mean and percentage distribution, and compared the differences by Independent t-test. The result of this study found the statistically significant differences of dementia (p-value= 0.001) and loneliness (p-value= 0.05) between two sampling groups. Hence, playing Angklung activities can decelerate dementia and decrease loneliness in the elderly people.

KEY WORDS: ELDERLY / DEMENTIA / LONELINESS/ANGKLUNG

122 pages